

РЕШЕНИЕ

№ 20638

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6848** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 39 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по подадена жалба от Е. Й. А., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], представлявано от адв. Л., срещу писмо изх. № 01480/07.06.2024 г. от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], подписано от юрк. В. Й., обективиращо отказ за заличаване на лични данни на жалбоподателя от регистрите на дружеството.

В жалбата са изложени съображения за това, че "ЕОС Матрикс" ЕООД обработва личните данни на Е. Й. А. във връзка с две вземания: Вземане с идентификатор № EOSDP0000000016Q1961 относно договор за банков кредит от 31.03.2008 г. между Е. Й. А. и "ОББ" АД, което вземане е цедирано на "ЕОС МАТРИКС" ЕООД с договор за цесия от 11.03.2022 г. Към 2023 г. вземанията по горепосочения договор за кредит са погасени по давност. И вземане с идентификатор № EOSDP000000000Q1256876 относно договор за банков кредит от 19.10.2008 г. между Е. Й. А. и "Р. /България/" ЕАД, което вземане е цедирано на "ЕОС МАТРИКС" ЕООД с договор за цесия от 18.02.2015г. Към 2023г. вземанията по горепосочения договор за кредит са погасени по давност. След подадена от жалбоподателя искова молба до СРС, съдът е постановил решение № 4193 от 08.03.2024 г. по гр.д. № 61141 /2023г. на СРС, 27 с-в, влязло в законна сила, с което са уважени предявените искове, като е признато за установено, че Е. Й. А. не дължи на "ЕОС Матрикс" ЕООД горепосочените задължения, заведени в Ц. с идентификатор № EOSDP00000000Q1601961 и

идентификатор № EOSDPOOOOOOOQ1256876, поради изтекла погасителна давност. На 30.05.2024 г. жалбоподателят е депозирал при ответното дружество молба, в която е обективизирано заявление с искане за изтриване личните данни на Е. А., както от собствените му системи, които ги обработват, така и изрично от Централния кредитен регистър. В резултат на заявлението, дружеството е издало становище от 03.06.2024 г. на длъжностното лице по защита на данните, с което отказва да изтрие личните данни на Е. А. от собствените му системи, които обработват. Заявява, че дружеството има легитимен интерес да обработва личните данни, за да се защити от бъдещи правни претенции, които биха могли да възникнат между Е. А. и дружеството, на основание чл. 17. пар.б. "Д" от ОРЗД във вр. с чл. 6, пар. 1. б. "Е" от ОРЗД. Твърди, че когато едно вземане е погасено по давност, това не е спорно между страните и длъжникът посочи, че няма да плати доброволно, е налице хипотезата по чл.17, § 1, б. А-В ОРЗД - личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин, субектът на данните оттегля своето съгласие и се възразява срещу обработването на данни. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението с характер на естествено задължение няма да бъде заплатено доброволно, очевидно че липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на А. спрямо "ЕОС МАТРИКС" ООД, произтичащи от процесната цесия. В този смисъл цитира съдебна практика. Счита, че посоченото води до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните на А., а именно събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква "а" от Регламент (ЕС) 2016/679 за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора "ЕОС МАТРИКС" ООД. Поради това дружеството следва да заличи свързаните с Е. А. лични данни, които обработва, а не просто да ги архивира и обработва ограничено. Моли за отмяна на становището. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Л., който моли за уважаване на жалбата по съображенията, изложени в нея. Навежда доводи, че политиката на СЕС към момента се ориентира към предоставяне на възможността на физическите лица да имат чиста кредитна история. Погасителната давност е законово основание за заличаване на обработката на данните за кредитна история. Посочва, че у нас тази обработка е двустепенна - първо се подава заявление до обработващия личните данни, който след това следва да изпрати искането до БНБ, като заличаването трябва да бъде извършено от БНБ. Задължение на администратор е да подаде искане за заличаване и след това да БНБ да го направи. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – „ЕОС Матрикс“ ЕООД, чрез процесуалния представител юрк. М., в представено писмено становище излага подробни съображения за неоснователността на жалбата. Посочва, че дружеството е администратор на лични данни и обработва такива на жалбоподателя на различни основания за изпълнение на нормативно установени задължения. Упражняването на правото на изтриване на данните не е абсолютно право, а следва да са налице определени предпоставки, които подробно са описани в оспореното становище. Счита, че не са налице предпоставките за заличаване на личните данни на жалбоподателя. Дружеството има задължение да запази архивни лични данни и да извършва ограничена обработка до окончателното им изтриване в рамките на законоустановения 5 годишен срок. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебно заседание, представляван от юрк. М., моли съда да отхвърли жалбата. Навежда твърдения, че длъжниците могат да получат чиста кредитна история в 5-годишен срок, след като дълга бъде погасен по давност. Сочи, че всяко юридическо лице е задължено да пази всички първични счетоводни документи 5 години и ако не направи това, подлежи на сериозна глоба, както управителя на дружеството, така и самото дружество. Посочва, че задължение е да предприемат ограничено обработване в рамките на 5-годишния срок. Няма как да заличат тотално информацията за въпросния длъжник при положение, че имат счетоводните отчети. СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба с вх.№ 00332/31.05.2024 г. Е. Й. А. е поискал от администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД изтриването на всички негови лични данни, които дружеството обработва, както и от Централния кредитен регистър /Ц./.

В молбата е посочено, че вземания с идентификатор № EOSDP0000000016Q1961 и с идентификатор № EOSDP00000000Q1256876, съгласно влязло в сила решение № 4193 от 08.03.2024 г. по гр.д. № 61141/2023 г. на СРС, 27 с-в, са погасени по давност. Посочено е също, че на основание чл. 17. ал. 1, б. "А" до б. „Е“ от ОРЗД, прави възражение и оттегля всякакво съгласие за обработването на личните му данни и настоява да бъдат изтрети, както от информационните системи на администратора, така и от Ц..

На 03.06.2024 г. е изготвено становище от длъжностното лице по защита на личните данни, определено от администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД. В становището е посочено, че по отношение на обработката на лични данни от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, е необходимо да се укаже, че след погасяване на задължението на клиент на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, личните данни са архивирани и са обект на ограничена обработка от страна на дружеството, сведена единствено до съхранението им на хартиен и на електронен носител за срок от 5 (пет) години, след което ще бъдат заличени необратимо. Указано е, че тази обработка на лични данни се основава на легитимния интерес на администратора по смисъла на чл. 6, пар. 1, б. „е“ от ОРЗД, а именно да се защити от бъдещи правни претенции, които биха могли да възникнат между лицето и „ЕОС Матрикс“ ЕООД. В тази връзка, съгласно чл. 17, пар. 3, б. „д“ от ОРЗД, упражняването на право на изтриване по смисъла на чл. 17, пар.1 от ОРЗД не може да се приложи, доколкото обработването е необходимо за установяването, упражняването или защитата на правни претенции.

Посочено е също така, че по време на горепосочения срок, „ЕОС Матрикс“ ЕООД в качеството си на администратор на данни продължава да прилага всички необходими технически и организационни мерки за защита на личните данни в съответствие със законовите изисквания и норми.

Посочено е още, че по отношение на обработката на неговите лични данни, дейността по подаване на информация към Ц. е била преустановена и в законоустановения за това срок е подадена съответната коригираща информация за задължението.

Обърнато е внимание, че на основание чл. 20 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. на БНБ за Ц., след подаване на коригираща информация от страна на „ЕОС Матрикс“ ЕООД,

неговите лични данни продължават да се обработват от Ц. към БНБ за 5 (пет) годишен исторически период и „ЕОС Матрикс“ ЕООД не може да влияе на тази дейност по никакъв начин.

Въз основа на тези данни юриконсулт на „ЕОС Матрикс“ ЕООД е изготвил оспореното писмо, изх. № 01480/07.06.2024 г. до жалбоподателя, в което е посочено, че във връзка с постановеното Решение № 4193/08.03.2024 г. по гр. д. № 61141/2023 г. по описа на СРС, дружеството е преустановило обработката на вземанията произтичащи от:

- Договор за банков кредит, сключен на 19.10.2007 г. между Е. Й. А. /кредитополучател/ и „Райфайзенбанк България“ ЕАД /кредитор/, като по посочения договор за кредит е придобито от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, съгласно сключен договор за цесия с цедента „Р. България“ Р. от 18.02.2015 г.;

- Договор за кредит, сключен на 31.03.2008 г. между Е. Й. А. /кредитополучател/ и „Обединена българска банка“ АД/кредитор/. Вземането по посочения договор за кредит е придобито от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, съгласно сключен договор за цесия с цедента „Обединена българска банка“ АД от 11.03.2022 г.

В писмото е посочено още, че вземанията, произтичащи от цитираните договори за кредит са архивирани счетоводно, като е уточнено, че към датата на изготвяне на писмото, жалбоподателят няма неизплатени задължения към „ЕОС Матрикс“ ЕООД.

С писмото жалбоподателят Е. А. е уведомен, че в съответствие с нормативно задължение на дружеството, е подадена коригираща информация до Ц., на основание чл. 10, ал. 3 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. на БНБ за Ц., за неговите задължения, както и че информацията подадена към Ц. се съхраняват там за срок от 5 г., считано от отчетния период, за който се отнасят.

В заключение е уточнено, че искането на жалбоподателя за подаване на коригираща информация в Ц. е изпълнено и е преустановено подаването на ежемесечна информация за задълженията, предмет на гр. дело № 61141/2023 г. на СРС.

Писмото е съобщено на жалбоподателя чрез адв. В. на 10.06.2024 г.

Жалбата е подадена на 03.07.2024 г. директно в АССГ.

По делото са приложени решение № 4193/08.03.2024 г. по гр.дело № 61141/2023 г. на СРС, 27 с-в, Пълномощно рег. № 3397, том 2, № 68 от управителя на „ЕОС Матрикс“ ЕООД за упълномощаване на юриконсулти на „ЕОС Матрикс“ ЕООД.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е писмо изх. № 01480/07.06.2024 г. от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], подписано от юрк. В. Й., обективизиращо отказ за заличаване на лични данни на жалбоподателя от регистрите на дружеството.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателя е адресат на процесното писмо, поради което с акта са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове съобразно чл. 140, ал. 1 от АПК, за което са представени надлежни доказателства. Въпреки, че ответникът „ЕОС Матрикс“ ЕООД е търговско дружество, осъществяващо търговска дейност, то има качеството на администратор на лични данни, за който са налице задължения по Регламент (ЕС) 2016/679 на

Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). Член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз /Хартата/ХОПЕС/ и член 16, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвиждат, че всеки има право на защита на личните му данни. Принципите и правилата относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни следва, независимо от тяхното гражданство или местопребиваване, да са съобразени с техните основни права и свободи, и по-конкретно — с правото на защита на личните им данни. Според чл. 79, параграф 1 от Общия регламент относно защитата на данни без да се засягат които и да било налични административни или несъдебни средства за защита, включително правото на подаване на жалба до надзорен орган съгласно член 77, всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато счита, че правата му по настоящия регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с регламента. Предмет на търсената в случая защита е именно срещу изричен отказ на администратор и обработващ лични данни да заличи данните. Т.е. процесното писмо представлява административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, същото е издадено от административен орган при упражняваната от него властническа функция по ЗЗЛД, т.е. жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. /В този смисъл определение № 10688/07.11.2023 г, по адм.дело № 9926/2023г. на ВАС, Пето отделение/

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.

По съответствие на отказа с процесуалните правила:

Съгласно разпоредбата на чл. 4, § 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, администратор означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

На първо място, оспореният административен акт, макар и в предписаната от закона писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, е издаден от некомпетентен административен орган.

В настоящия случай, „ЕОС Матрикс“ ЕООД е обработвало личните данни на жалбоподателя, като е подавало информация към Ц. на БНБ относно вземанията на Е. А. към кредитни институции. Жалбоподателят е бил длъжник по договор за банков кредит, сключен на 19.10.2007 г. с Р. България“ ЕАД, както и по договор за кредит, сключен на 31.03.2008 г. с „Обединена българска банка“ АД. Вземането по посочените договори за кредит е придобито от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, съгласно сключен договор за цесия с цедента „Р. България“ Р. от 18.02.2015 г. и съгласно сключен договор за цесия с цедента „Обединена българска банка“ АД от 11.03.2022 г. Това налага извод, че „ЕОС Матрикс“ ЕООД е имало качеството на финансова институция по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 12 от Закона за кредитните институции (ЗКИ) и като такава институция е обработвала като администратор личните данни на А..

От данните по делото безспорно се установява, че производството по издаване на процесното писмо, образувано на основание молба от Е. Й. А. до „ЕОС Матрикс“ ЕООД, представлявано от Т. В., е приключило на 07.06.2024 г, когато юриконсулт В. Й. е подписала писмо, с изх. № 01480/07.06.2024 г., в качеството си на пълномощник на дружеството. В административната преписка, представена от ответника, е приложено пълномощно, с което управителят на „ЕОС Матрикс“ ЕООД упълномощава юриконсултите на дружеството, измежду които и В. Й., да представляват дружеството пред съдебните органи; да правят искания за спиране, признаване и отказ от иск, сключване на съдебни спогодби и др.; да извършват справки и да получава книжа от името на дружеството; да осъществяват процесуално представителство пред Комисия за защита на личните данни и други; да представляват дружеството при подаване на отговори на постъпили жалби, молби и писма от страна на длъжници. В това пълномощно обаче липсва делегиране на правомощия за произнасяне по заявления по Закона за защита на личните данни, т.е. не са представени доказателства този юриконсулт да е длъжностното му лице по защита на личните данни, при администратора на личните данни.

Законодателят е предвидил произнасяне от администратора на лични данни, какъвто не е юриконсулта на дружеството - администратор. Като е сторил това и е издал оспореното писмо, юриконсултът е излязъл извън своята материална компетентност, съобразно посочените права в пълномощното и е постановил нищожен административен акт.

По тези съображения съдът счита, че юриконсултът на „ЕОС Матрикс“ ЕООД е постановил нищожен административен акт в цялост, който не е породил предвидените в закона правни последици и съдът следва да прогласи нищожността му. Нищожността е форма на незаконосъобразност на административния акт. Един административен акт се преценява, дали е нищожен или незаконосъобразен, с оглед на степента на допуснатия порок, като съответно се обявява за нищожен или се отменя като незаконосъобразен. Основанията за нищожност са тези, водещи до незаконосъобразност на административния акт и посочени в чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени, до такава степен, че водят до невъзможност и недопустимост, актът да остане в правната действителност. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, а при констатиране на някое от основанията за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез обявяване на неговата нищожност.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че изложените мотиви сочат на основания за нищожност на оспорения административен акт, поради допуснати съществени пороци при издаването му. Поради това, писмото следва да бъде обявено за нищожно.

По съответствие на отказа с материалния закон:

Независимо от основанията за обявяване на нищожност на оспореното писмо, съдът намира, че следва да разгледа писмото и съобразно изискванията на материалния закон. Настоящият съдебен състав намира, че отказът е издаден и в противоречие с материалните правила, поради следното. Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспореното писмо обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в писмото правно основание за издаването му.

В настоящия случай безспорно се установява от приетите по делото писмени доказателства, а и няма спор между страните, че „ЕОС Матрикс“ ЕООД е обработвало личните данни на жалбоподателя, като е подавало информация към Ц. на БНБ относно вземанията на Е. А. към кредитни институции. Както бе посочено вече, не е спорен и въпросът, че А. е бил длъжник договор за банков кредит, сключен на 19.10.2007 г. между Е. Й. А. и „Райфайзенбанк България“ ЕАД, както и по договор за кредит, сключен на 31.03.2008 г. между Е. Й. А. и „Обединена българска банка“ АД. Вземането по посочените договори за кредит е придобито от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, съгласно сключен договор за цесия с цедента „Р. България“ Р. от 18.02.2015 г. и съгласно сключен договор за цесия с цедента „Обединена българска банка“ АД от 11.03.2022 г. Това налага извод, че в качеството му на финансова институция по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 12 от Закона за кредитните институции (ЗКИ) „ЕОС Матрикс“ ЕООД е задължен субект по чл. 10, ал. 1, във вр. с чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 22/2009 г. за Ц.. С нормата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата за Ц. е въведено задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към Ц. информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. Т.е. личните данни на А. са били законосъобразно обработвани от администратора „ЕОС Матрикс“ ЕООД, чрез предаването им към Ц., поради наличие на две от основанията, предвидени в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679: обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора.

Не е спорно също така, че с решение № 4193 от 08.03.2024 г. по гр.д. № 61141/2023г. на СРС, 27 с-в, влязло в законна сила, са уважени предявените иски от Е. Й. А., като е признато за установено, че не дължи на „ЕОС Матрикс“ ЕООД горепосочените задължения, заведени в Ц. с идентификатор № EOSDP0000000Q1601961 и идентификатор № EOSDP0000000Q1256876, поради изтекла погасителна давност. В този смисъл, след влизането в сила на решение № 4193 от 08.03.2024 г. по гр.д. № 61141/2023г. на СРС, личните данни на Е. Й. А. повече не са необходими за целите, за които са били събирани или обработвани по друг начин по смисъла на чл.17, § 1, б. „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, поради което на това основание за жалбоподателя е възникнало правото на изтриване на същите лични данни. Оттук следва обосноваване извод, че отказът на ответника да изтрие от собствените си регистри личните данни

на жалбоподателя нарушава възникналото за него право „да бъдеш забравен“ и се явява незаконосъобразен акт, подлежащ на отмяна на основание чл. 146, т. 4 АПК.

В настоящия случай, предвид че не е налице "съгласие на субекта на данните" по смисъла на легалното определение по чл. 4, т. 11 от Регламента, обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на администратора противоречи на обработването по смисъла на чл. 6 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Личните данни на жалбоподателя не са необходими повече за целите на кредитите, за които са били събирани и обработвани, изрично е оттеглено неговото съгласие за това и субектът възразява срещу обработването. Т.е. не са налице други законни основания за обработването, които да имат преимущество. П. от всичко това е отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679 да продължи да обработва личните данни на длъжника. Изричното волеизявление на жалбоподателя, който е подал нарочно заявление по чл. 17 от Регламент /ЕС/ 2016/679 е довело и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му, а именно събиране на вземането. Налице е хипотезата на чл. 17, § 1, б. "а" от Регламент /ЕС/ 2016/679 за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора, за което изменение на кредита същият, на основание чл. 10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ, следва да подаде информация в Ц., след което да престане да подава информация в Ц., предвид необходимостта от изпълнение на изискването на чл. 17, § 1 б. "а" от Регламент /ЕС/ 2016/679. Отпадането на задължението за подаване на информация в Ц. за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в Ц. - а именно осигуряване на данни за кредитната им задлъжнялост.

Ответникът е спазил задължението си произтичащо от чл. 10, ал. 3 от Наредба № 22/16.07.2009 г. след като кредитът окончателно е бил погасен, да подаде към Ц. на БНБ информация, че на името на Е. Й. А. няма активен кредит

Възраженията на ответника относно необходимостта от обработване на данните по смисъла на чл.17, § 3, буква „б“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 и чл.6, § 1, буква „е“ Регламент /ЕС/ 2016/679 за целите на счетоводството, не се споделят. Липсата на изискуеми задължения е довело до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани личните данни на жалбоподателя, а именно събиране на вземанията, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1, буква „а“ на Общия регламент относно защитата на данните за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора „ЕОС Матрикс“ ЕООД [населено място]. Обработването на данните в рамките на 5 годишен срок касае установяването на настъпила погасителна давност пред самия администратор на лични данни, а не както е в случая, установено по съдебен ред.

В процесния случай не са налице законови предпоставки за така постановения отказ да бъдат изтрети личните данни. Следователно е налице и твърдяната от жалбоподателя незаконосъобразност.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е нищожен и незаконосъобразен, като издаден от некомпетентен орган и в противоречие с материалноправните разпоредби. Жалбата като основателна следва да се уважи, а отказът следва да бъде отменен, като на основание чл. 173, ал. 3 и ал. 4, и чл. 174 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД за ново произнасяне, съобразно изложените мотиви от съда, които са задължителни, относно

приложението на материалния и процесуалния закон.

По разноските:

На жалбоподателя се дължат разноски, предвид изхода на делото. Процесуалният представител на жалбоподателя е представил списък на разноските, съгласно който се претендират разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв. и държавна такса в размер 10 лв., или общо в размер на 810 лв. Представени са и доказателства за извършените плащания, а именно платежни нареждания. Поради което на жалбоподателят се дължат разноски общо в размер на 810 лева.

С оглед изхода на спора, разноски на ответника не се дължат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ, чл. 173, ал. 3 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО писмо, изх. № 01480/07.06.2024 г. от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], подписано от юрк. В. Й., обективиращо отказ за заличаване на лични данни на Е. Й. А. от регистрите на администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД.

ВРЪЩА делото като преписка на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], за ново произнасяне по молба от Е. Й. А., съобразно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, в 14-ДНЕВЕН СРОК от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. Й. А., с ЕГН [ЕГН] сумата от 810 лв., направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: